

“La pandèmia és injusta i avui l'èxit de les empreses és sobreviure”

Jaume Fàbrega, en una imatge presa fa un parell de setmanes a la Cambra de Comerç de Girona QUIM PUIG.

El president de la Cambra de Comerç de Girona, Jaume Fàbrega, és des del gener el nou president del Consell de Cambres de Catalunya. Aquesta és la primera vegada que el Consell català no és presidit per la Cambra de Barcelona i això ha estat possible “gràcies al concepte de Catalunya ciutat” i, evidentment, a les “noves tecnologies”. Fàbrega assegura que “la pandèmia ha sigut molt injusta perquè ha afectat empreses de manera aleatòria” i es mostra sorprès de la resiliència i la capacitat de patiment de les empreses. Demana a l'Estat que s'endeuti perquè quan acabi la pandèmia “les empreses han de continuar vives” per generar

recursos, crear riquesa i fer polítics socials.

Va ser escollit president del Consell de Cambres en substitució de Joan Canadell. En el seu discurs va dir que seguiria el full de ruta fixat pel Consell a principi de mandat. En què consisteix? Quan es va constituir el Consell de Cambres es va dotar d'un full de ruta fixat en l'estratègia 2030/40 per tal d'orientar les estratègies i plans d'actuació de les cambres per als propers anys. És clar, això va ser abans de la pandèmia, que ho ha trastocat tot. Ara nosaltres el que farem, una vegada cada dos anys i fins i tot si convé una vegada cada any a través de les comissions constituïdes a les diverses cambres de comerç i en el mateix Consell de Cambres, anem a revisar el 2030/40 per adequar-lo a les necessitats que vagin sorgint. Per aquest full de ruta continua sent una eina orientadora de l'activitat de les cambres catalanes. Ara amb la pandèmia ja hi ha hagut una revisió del pla? Ho estem fent i preveiem que abans d'acabar l'any es pugui fer una presentació de les modificacions, incorporacions i matisacions que s'hagin pogut fer dels diversos punts. Penso, però, que essencialment seran matisos, potser de definició. Es tracta d'una quinzena d'àmbits prou coneguts com ara la digitalització, les noves tecnologies, la transició verda, la Catalunya en xarxa, el tema de la creació, atracció i retenció de talent per part de les empreses i infraestructures. Quin és l'objectiu del Consell de Cambres? Representar les cambres i coordinar la seva feina. Cada cambra, però, és absolutament independent de les altres. El Consell de Cambres és un òrgan de representació de les 650.000 empreses catalanes perquè totes estan posades en una cambra o altra. En total, hi ha tretze cambres a Catalunya. A les comarques gironines, per exemple, n'hi ha tres: una a Girona, una altra a Sant Feliu de Guíxols i una a Palamós. A Catalunya hi ha cambres molt petites i cambres molt grans. Algunes cambres estan centrades específicament o gairebé en una activitat econòmica com pot ser el turisme, en algun cas la indústria i en altres, com és el cas de la Cambra de Girona, de la qual jo soc president, fan tot tipus d'activitats, des de serveis fins a indústria o turisme. Però això que cada cambra és independent l'una de l'altra i tenen interessos independents. I algunes vegades fins i tot interessos contraposats. Com és això? Un exemple molt clar d'això són les infraestructures. Cada cambra el que vol és que es facin primer les infraestructures de la seva demarcació. Ara bé, també és cert que hi ha molts més motius d'acord que no pas de desacord. Però, evidentment, hi pot haver algunes qüestions que siguin contraposades. Joan Canadell va deixar el càrrec abans d'hora. Això vol dir que vostè hi estarà dos anys i mig, al càrrec? Els mandats de les cambres de comerç són de quatre anys i en Joan Canadell no els va esgotar. Per tant, d'aquí a dos anys i mig es produirà la dissolució d'aquest ple i l'elecció d'un de nou perquè cada ple respon sempre a les diverses activitats

econòmiques del moment. Després es constituirà un nou Consell de Cambres i el Consell triarà els òrgans de govern. En el seu discurs de presa de possessió es va comprometre a donar suport a les pimes i autònoms en un moment en què tot anava bé. Ara, però, aquests estan afectats per la pandèmia. La pandèmia ho ha capgirat tot. Al gener estàvem en un escenari de fort creixement i amb unes expectatives molt altes. Però ara l'escenari ha canviat i avui l'èxit de les empreses és sobreviure. La pandèmia ha sigut molt injusta perquè ha afectat sectors d'una manera totalment aleatòria. Per tant, hem de dirigir tots els esforços a salvar aquests sectors. Alguns d'ells són sectors molt potents a Catalunya. Com ara quins? El tema del turisme, per exemple, o tot el tema de la indústria cultural, o el comerç, que són els tres sectors que han estat més afectats. Nosaltres el que vam fer ja el mes de juny de l'any passat va ser endegar una acció que en dèiem #quecapempresatanqui que ara hem reconvertit en una acció que es diu #aixecaalteunegoci. Amb la primera acció volíem acompanyar les empreses que al principi de la pandèmia van haver de tancar i no podien facturar. I l'acció d'ara va més dirigida a assessorar les empreses catalanes cap a la internacionalització, la digitalització i l'estratègia empresarial per buscar nous productes a nous mercats, maneres diferents de comercialitzar els seus productes o els seus serveis. Cada empresa és un món i cada una és diferent. L'avantatge o actiu d'aquest programa és que nosaltres som empresaris i, per tant, som més capaços, en principis, d'entendre els altres empresaris i assessorar-los. I això també fa que sorgeixi una relació especial. Des del juny fins ara el programa ha atès més de vuit mil empreses. Són moltes. Sí, són moltes però a la vegada són molt poques si ho comparem amb la gran quantitat d'empreses que estan patint. El que passa és que els recursos són els que són. I per això nosaltres reclamem a l'Estat espanyol que hi posi més recursos. A Europa els governs estan salvant les empreses i aquí nosaltres pensem que l'esforç que està fent l'Estat espanyol és insuficient. Això és com una família i quan una família passa moments de dificultat cal assegurar la supervivència i s'ha de fer el que sigui. I el que sigui implica que l'Estat s'endeuti? Sí, cal endeutar-se, sí. Ja sé que l'Estat espanyol no està en la millor situació, però en qualsevol cas, davant d'una situació de crisi per una pandèmia com la que estem passant, si no hi ha més remei s'ha d'endeutar. Després de la pandèmia les empreses han de continuar vives. Si ens quedem sense empreses no tindrem possibilitat de generar recursos, de crear riquesa i de fer polítiques socials. Tenen comptabilitzades quantes empreses han tancat fins ara a Catalunya o quantes preveuen que poden arribar a tancar per la crisi generada per la Covid? No, això és una gran incògnita. Jo estic sorprès de la resiliència i la capacitat de patiment de les empreses. És espectacular com les empreses, empresaris i treballadors estan aguantant. Ara hi ha una realitat i és que s'han produït tancaments importants. Només cal passejar pels centres de les ciutats i veure quantes empreses han tancat. Les ciutats més turístiques han patit molt i fa pena veure persianes abaixades perquè darrere de cada persiana sense aixecar hi ha un drama familiar, un patrimoni que ha desaparegut i un projecte que se n'ha anat en orris. I això és molt seriós i, per tant, l'Estat ha de ser sensible a això i ha d'intentar per tots els mitjans que aquestes empreses no tanquin. Tenim encara molt present la crisi del 2008 i el tancament de moltes empreses. Els entesos assenyalen, però, que aquesta vegada la recuperació serà diferent. Aquesta crisi és ben diferent de la del 2008 i, per tant, la recuperació també serà diferent. És cert també que, com que el que s'està produint és una situació absolutament nova, hi ha moltes teories i ningú s'acaba de posar d'acord. El que és clar és que estem a les acaballes perquè si el període de vacunació es fa ràpidament això ens ha de permetre tornar a la mobilitat i a la recuperació de l'activitat econòmica. Tingues en compte que, per exemple, un 52% dels particulars tenen el doble de diners avui dipositats en bancs que els que tenien fa un any i, per tant, l'economia es pot dinamitzar ràpidament quan s'aixequin totes aquestes restriccions. Però es diu que després de la Covid hi haurà molts canvis. Sí, evidentment. Serem més exigents i caldrà canviar moltes coses. La pandèmia ens ha portat a avançar molts anys en moltes qüestions, com ara en el tema del teletreball, en què hem canviat de cop i molt probablement sense pandèmia ens hauria costat una dècada fer-ho. La mateixa utilització de les eines per fer teleconferències, per exemple, exactament el mateix. I penso que també hem canviat la mentalitat i això —espero no equivocar-me— ens ha de servir a tots per ser més conscients des del punt de vista mediambiental. També ens portarà canvis en els hàbits socials. De fet, ja ho estem veient en la manera de saludar-nos. Un dels afectats en tots aquests canvis que es preveuen serà el turisme de negocis. Ara s'ha vist que no cal viatjar tant i que es poden fer negocis telemàticament. En cada canvi hi ha conseqüències econòmiques. És com a les guerres, en què hi ha gent que es guanya molt bé la vida. Efectivament, les

empreses estan canviant fins i tot la forma de comercialitzar. I tanta gent dedicada tot el dia a viatjar; això es reduirà moltíssim i el turisme de negocis en sortirà molt perjudicat. La UE ja parla d'un carnet Covid per poder viatjar. Potser seria la clau per reactivar d'una vegada el turisme? És important que aquests carnets arribin a l'inici de la temporada turística. És fonamental que es facin els deures i que es vacuni la població. I aquí hauríem de dir que la Unió Europea està decebent i que té un marge de millora important respecte a altres països que no formen part de la UE des del punt de vista de vacunacions perquè els països d'Europa són els que tenen el tant per cent més petit de gent vacunada. En canvi, si ens fixem en els Estats Units, Anglaterra o Israel, o en altres països més petits, tenen un tant per cent més elevat. I tot depèn d'això. Hi haurà mobilitat en la mesura que la gent estigui vacunada. El més dramàtic de tot és que cada dia que es tarda té un cost important en vides humanes. Malgrat la Covid, les empreses catalanes segueixen exportant. Som una economia amb clara vocació exportadora. El 25% de les exportacions espanyoles són catalanes. Precisament per això hem patit més. Però precisament per això també ens en sortirem abans. Hi ha hagut una disminució d'una sèrie de sectors però d'altres han augmentat. Els nostres clients principals són els països europeus i aquests han estat com han estat; evidentment, hi ha hagut una disminució. Però és conjuntural. Una vegada això estigui superat, tornarem a créixer. La tan esperada llei de cambres està a punt de sortir? Tenim el compromís dels partits polítics que serà una de les primeres lleis que s'abordaran en el nou Parlament. En aquests moments gairebé totes les autonomies ja la tenen, però Catalunya encara no. Ara és qüestió que el Parlament faci la seva feina i arribi al consens per aprovar aquesta llei que reguli l'activitat i la representació de les cambres.

Publicat a:

-El Punt Avui. Girona 09-04-2021, Pàgina 16

-El Punt Avui. Nacional 09-04-2021, Pàgina 18

Font del document:

<http://www.elpuntavui.cat/economia/article/18-economia/1951427-la-pandemia-es-injusta-i-avui-l-exit-de-les-empreses-e-s-sobreviure.html>